

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 369/2016-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Mišíkovou, Laurinská 2, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základných práv na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 2, 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 8 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 1 Tpo 45/2015-78 z 8. júla 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. augusta 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) pre namietané porušenie jeho základných práv na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 2, 3 a 4

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 8 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 1 Tpo 45/2015-78 z 8. júla 2015 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

V sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 25. mája 2015 podal na Okresnom súde Nitra (ďalej len „okresný súd“) žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Okresný súd jeho žiadosť zamietol uznesením sp. zn. 21 Tp 104/2015 z 24. júna 2015, proti ktorému podal sťažovateľ v zákonnej lehote sťažnosť.

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol: *„Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1 Tpo/45/2015-78 z 8.7.2015 podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, zrušil uznesenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 21Tp/104/2015 zo dňa 24.6.2015 a podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku ma okamžite prepustil z väzby na slobodu, pretože nahradil výkon väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku dohľadom probačným a mediačným úradníkom nad mojou osobou podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a podľa § 82 Trestného poriadku mi uložil tieto obmedzenia a povinnosti:*

- *zákaz vycestovania mimo územia Slovenskej republiky,*
- *povinnosť pravidelne alebo v určenom čase stanovenom probačným a mediačným úradníkom, policajným orgánom, prokurátorom alebo súdom dostaviť sa na príslušný orgán,*
- *preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi zdroj svojej obživy a pravidelne v týždňových intervaloch preukazovať pobyt v mieste bydliska,*
- *žiadať o súhlas na zmenu pobytu probačného a mediačného úradníka vždy tri dni napred a zároveň zmenu pobytu...“*

Sťažovateľ namieta, že uznesením krajského súdu, ktorým bol prepustený na slobodu a ktorým mu boli uložené už uvedené obmedzenia a povinnosti, boli porušené jeho práva označené v sťažnosti.

Ďalej v podanej sťažnosti sťažovateľ namieta, že mu na území Kubánskej republiky bola nezákonne obmedzená sloboda, nebol oboznámený bez meškania v jazyku, ktorému by

rozumel, s dôvodmi jeho zatknutia a nebol v súlade so zákonom a medzinárodnou zmluvou ihneď predvedený pred sudcu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci. Sťažovateľ sa venuje aj postupu orgánov Kubánskej republiky, ktoré spochybňuje, pričom spochybňuje aj dokument Ministerstva spravodlivosti Kubánskej republiky s označením „*Vec: Zápisnica o vydaní osoby č. 26/14 zo 17.9.2014 – vydanie slovenského občana [REDAKOVANÉ]*“, ktorý podľa názoru sťažovateľa nesie evidentné známky nepravosti a je vydaný nepríslušným orgánom Kubánskej republiky.

Sťažovateľ namieta, že vo vzťahu k jeho osobe nebolo vykonané žiadne zákonné extradičné (vydávacie) konanie príslušným súdom v Kubánskej republike v zmysle „zmluvy“ a platnej právnej úpravy o postupe pri vydávaní osôb na trestné stíhanie, ktoré sa zdržujú na území Kuby a ktoré majú byť na základe žiadosti a splnenia zákonných podmienok vydané do cudzieho štátu na základe predchádzajúcej žiadosti o vydanie.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„*Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 8.7.2015 sp. zn. 1 Tpo 45/2015-78 boli:*

1. porušené základné práva [REDAKOVANÉ]

- na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2, 5 Ústavy Slovenskej republiky, a práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 2, 3, 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva podľa čl. 8 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 8.7.2015 sp. zn. 1Tpo 45/2015-78.

3. [REDAKOVANÉ] sa podľa § 56 ods. 2, 5 zákona č. 38/1993 o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 20.000.- Eur (slovom dvadsaťtisíc Eur), ktorú je Krajský súd v Nitre povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

4. [REDAKOVANÉ] (správne by malo byť uvedené [REDAKOVANÉ], pozn.) priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 671,18 (šesťsto sedemdesiatjeden Eur a osemnásť centov), ktorú je povinný Krajský súd v Nitre uhradiť na účet jeho

advokátky JUDr. Evy Mišíkovej do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1, čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy, podľa čl. 5 ods. 1 písm. c), ods. 2, 3 a 4 dohovoru a podľa čl. 8 ods. 2 listiny v súvislosti s jeho prepustením z väzby na slobodu a uložením povinností.

Uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 21 Tp 104/2015 z 24. júna 2015 okresný súd o v poradí druhej žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby z 25. mája 2015 rozhodol tak, že uvedenú žiadosť sťažovateľa zamietol, pretože u neho naďalej trvajú dôvody väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Uznesením krajského súdu, ktoré sťažovateľ namieta v konaní pred ústavným súdom, krajský súd rozhodol o prepustení sťažovateľa z väzby na slobodu z dôvodu nahradenia výkonu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku dohľadom probačným a mediačným úradníkom nad sťažovateľom za súčasného uloženia obmedzení a povinností.

Z uvedeného skutkového stavu je zrejmé, že žiadosti sťažovateľa o prepustenie na slobodu vyhovel krajský súd uznesením, ktoré sťažovateľ namieta v konaní pred ústavným súdom.

Po preskúmaní namietaného uznesenia ústavný súd konštatuje, že nie je prejavom interpretačnej alebo aplikačnej svojvôle a sťažovateľ v sťažnosti neuviedol takú argumentáciu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu, ktorá by bola spôsobilá vyvolať pochybnosť o neudržateľnosti napadnutého rozhodnutia z ústavného hľadiska. Krajský súd správne konštatoval, že okresný súd pri rozhodovaní a žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby mal mať na pamäti, že rozhoduje o konflikte dvoch práv, a to práva na urýchlené rozhodovanie o väzbe, a vyplýva aj z čl. 5 ods. 4 dohovoru a práva na predloženie argumentov obvineného proti jeho väzbe (pozri m. m. IV. ÚS 62/08, II. ÚS 76/2011) a z uvedeného dôvodu vyhovel žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu.

Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav, a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil.

Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 17/01, III. ÚS 268/05).

Podľa názoru ústavného súdu je uznesenie krajského súdu z ústavného hľadiska akceptovateľné a udržateľné. Na základe uvedených skutočností ústavný súd nezistil medzi napadnutým uznesením takú príčinnú súvislosť s namietaným porušením už označených základných práv sťažovateľa, ktorá by po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie umožnila vysloviť ich porušenie.

Pokiaľ ide o vzťah ustanovenia čl. 46 ods. 1 ústavy upravujúceho základné právo na súdnu ochranu a ustanovení čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy týkajúcich sa špecificky základného práva na osobnú slobodu, ústavný súd konštatoval, že čl. 17 ústavy zahŕňa základné hmotné a tiež procesné atribúty základného práva na osobnú slobodu vrátane práva na jej súdnu ochranu v prípadoch pozbavenia osobnej slobody väzbou. Táto súdna ochrana zahŕňa základné procesné garancie spravodlivého súdneho konania s prihliadnutím na povahu a účel konania o väzbe, a preto sú na konanie a rozhodovanie súdu o väzbe aplikovateľné špeciálne ustanovenia čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy o osobnej slobode, a nie všeobecné ustanovenie čl. 46 ods. 1 ústavy (napr. uznesenia o predbežnom prerokovaní sp. zn. III. ÚS 135/04 z 28. apríla 2004, III. ÚS 277/07 z 11. októbra 2007).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Nad rámec uvedeného ústavný súd uvádza, že ďalšou argumentáciou, resp. skutkovými okolnosťami uvádzanými v sťažnosti sa nezaoberal, pretože neboli obsahom namietaného uznesenia krajského súdu. Ústavný súd sa nemohol zaoberať inými námietkami ako tými, ktoré sa týkali uznesenia krajského súdu s prihliadnutím na jeho výrokovú časť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júna 2016